

Rapport

Datum: 21 december 2006
Rapportnummer: 2006/385

Klacht

Verzoekers klagen erover dat een met naam genoemde politieambtenaar van het regionale politiekorps Midden en West Brabant zich op 21 augustus 2005 zodanig heeft opgesteld dat de zoon van verzoekers agressief werd en de situatie escaleerde, waardoor geweldgebruik tegen de zoon van verzoekers door genoemde politieambtenaar noodzakelijk was.

Beoordeling

Algemeen

Verzoekers komen op 21 augustus 2005 thuis nadat zij uit zijn geweest. Thuis aangekomen treffen zij hun zoon aan. Hij ligt op de bank en reageert niet op verzoekers. Omdat hun zoon enkele schaafwonden in zijn gezicht heeft, en ze niet weten wat er is gebeurd met hem, waarschuwen verzoekers via het alarmnummer 1-1-2 de ambulance. Ook de politie komt ter plaatse.

Bevindingen

1. In het proces-verbaal journaal dat is opgemaakt op 21 augustus 2005 door politieambtenaar D. komt naar voren dat betrokken politieambtenaren W. en B. naar aanleiding van de melding van verzoekers naar hun huis zijn gegaan. Daar troffen zij de zoon van verzoekers aan op de bank, met schaafwonden in het gezicht. De zoon van verzoekers reageerde agressief richting W. W. is naar buiten gegaan, maar toen de zoon van verzoekers uit zijn dak ging nadat zijn ouders spraken over zijn drugsgebruik, ging W. weer naar binnen en heeft de zoon van verzoekers door middel van het gebruik van pepperspray onder controle gekregen.

De zoon van verzoekers is daarna overgebracht naar het politiebureau.

2. Uit het proces-verbaal van verhoor, opgemaakt op 21 augustus 2005, blijkt dat de zoon van verzoekers heeft verklaard dat hij in de nacht van 20 op 21 augustus 2005 heel veel heeft gedronken en dat hij niet meer precies weet wat er is gebeurd en hoe hij thuis is gekomen.

Hij kan zich wel herinneren dat politieambtenaar W. in de woonkamer stond. De zoon van verzoekers kende W., omdat hij eerder door hem is aangehouden. Hij riep "rot op" tegen W., werd vastgepakt door zijn vader en werd hierop heel erg boos en begon om zich heen te slaan en te schreeuwen. De zoon van verzoekers verklaarde dat hij hierbij steeds riep "oprotten". Hij zegt dat hij met rust gelaten wilde worden en dat ze allemaal weg gingen.

W. kwam vervolgens weer binnen, volgens de zoon van verzoekers en sprong bovenop hem. Hij zette zijn knie in de nek van de zoon van verzoekers en spoot met pepperspray. Vervolgens is de zoon van verzoekers geboeid en meegenomen naar het politiebureau.

3. Uit het proces-verbaal van bevindingen, dat op 24 augustus 2005 is opgesteld door de betrokken politieambtenaren W. en B., blijkt onder meer dat W. en B. ter plaatse kwamen nadat er een melding bij de meldkamer was binnen gekomen, omdat verzoekers hun zoon thuis mishandeld en niet aanspreekbaar hadden aangetroffen. W. en B. zagen dat de zoon van verzoekers enkele verwondingen had in zijn gezicht. B. paste de pijnprikkel toe bij de zoon van verzoekers en toen hij bijkwam sloeg hij in het rond. W. en B. vroegen hierop of de zoon van verzoekers alcohol of drugs gebruikt had.

De zoon van verzoekers maakte vervolgens slaande en schoppende bewegingen en riep "Rot op W."

W. en B. kregen hierdoor het vermoeden dat zij in het verleden met de zoon van verzoekers te maken hadden gehad, maar konden zich niet herinneren wie de zoon van verzoekers was.

De zoon van verzoekers reageerde fysiek agressief en zijn vader en moeder probeerden hem tegen te houden. W. wilde de woning verlaten om de zoon van verzoekers rustig te krijgen. B. verzocht hem ook de woning te verlaten.

W. ging hierop naar buiten, maar kon wel horen en zien wat er binnen gebeurde.

Volgens B. vroeg verzoeker waar W. was. B. kreeg hierdoor de indruk dat verzoeker vond dat W. weer naar binnen diende te komen.

De zoon van verzoekers bleef schoppen en slaan, ook richting B. Verzoeker en B. pakten de zoon van verzoekers vast en probeerden hem rustig te krijgen. W. zag dat de ambulance ter plaatse kwam. Het ambulancepersoneel deelde hem mede dat zij pas naar binnen gingen op het moment dat de zoon van verzoekers rustig was. W. zag dat de zoon van verzoekers ook agressief was tegenover B. Omdat zijn collega mogelijk gevaar liep, is W. hierop de woning weer ingegaan samen met het ambulancepersoneel.

De zoon van verzoeker bedreigde W. door te zeggen: "Ik maak je kapot" en dergelijke bewoordingen.

B. en W. hebben de zoon van verzoeker vervolgens geprobeerd te boeien, met hulp van verzoeker. De zoon van verzoekers verzette zich echter zo hevig dat dit niet lukte. W. heeft vervolgens zijn knie in de nek van de zoon van verzoekers gezet en B. zette haar knie in het achterwerk van verzoeker en hield zijn benen onder controle.

De zoon van verzoekers bleef ondertussen bedreigende bewoordingen gebruiken richting W.

Omdat het niet lukte om verzoeker te boeien, heeft W. een extra eenheid politieambtenaren opgeroepen via de meldkamer. Verzoeker hield zijn zoon tegen om hem rustig te houden, maar de zoon van verzoekers ging weer om zich heen schoppen en slaan. W. pakte verzoeker en zijn zoon vast en ze vielen gezamenlijk op de grond. De zoon van verzoekers bleef slaan en schoppen en op een gegeven moment viel verzoeker met zijn hoofd op de tafel, waardoor hij gewond raakte.

W. heeft zijn pepperspray gebruikt om de zoon van verzoekers rustig te krijgen. De zoon van verzoekers werd direct rustig en stopte met schoppen en slaan. W. heeft de zoon van verzoekers hierop geboeid.

Nadat de zoon van verzoekers werd overgebracht naar het politiebureau, spraken B. en W. met verzoekers. Tijdens het gesprek met verzoekers, werd W. duidelijk dat hij de zoon van verzoekers in 2004 heeft aangehouden wegens het rijden onder invloed van drugs en het in bezit hebben van drugs. De zoon van verzoekers diende hierna een rijvaardigheidskursus te volgen. Omdat hij dit niet heeft gedaan, werd zijn rijbewijs ongeldig verklaard.

4. Uit het meldingsformulier geweldaanwending komt onder meer naar voren dat W. fysiek geweld en de pepperspray heeft gebruikt, teneinde geweld tegen zichzelf, collega's en derden af te wenden, ten behoeve van het aanleggen van handboeien en vanwege het feit dat het ging om het aanhouden van een gevaarlijke verdachte die agressief en buitenzinnig was.

5. Op 24 augustus 2005 deed betrokken politieambtenaar W. aangifte van bedreiging door de zoon van verzoekers op 21 augustus 2005. Volgens W. heeft de zoon van verzoekers meerdere keren tegen hem gezegd dat hij hem "kapot zal maken" en "met hem wil vechten een op een".

6. De zoon van verzoekers kreeg na overleg met de parketsecretaris een transactie van € 440 aangeboden. Hij heeft deze transactie betaald.

7. Op 22 augustus 2005 stuurden verzoekers een klachtbrief over het voorval van 21 augustus 2005 naar de politie. Verzoekers schrijven onder meer dat hun zoon direct opstandig werd toen hij betrokken politieambtenaar W. zag. Volgens verzoeker reageerde zijn zoon opstandig op W., omdat hij al meerdere conflicten heeft gehad met W. Volgens verzoeker heeft zijn zoon verschrikkelijke dingen geroepen en geschreeuwd dat W. moest oprotten.

B. vroeg W. om naar buiten te gaan, aldus verzoeker. Zijn zoon werd toen rustig, maar zodra W. achter het ambulancepersoneel aan naar binnen ging, escaleerde de situatie

weer.

Volgens verzoeker stond W. stokstijf te kijken naar zijn collega die met zijn zoon aan het praten was, en dreef W. de zaak daardoor op de spits.

8. Uit het rapportage onderzoek van de klacht door het regionale politiekorps Midden en West Brabant, komt onder meer naar voren dat verzoekers vinden dat W. uitdagend met de handen op de rug tegen de zin van verzoekers in hun woning bleef, nadat hij aanvankelijk naar buiten was gegaan.

W. heeft op 27 september 2005 tegenover de klachtbehandelaar verklaard dat hij bij zijn optreden aanvankelijk uitging van hulpverlening, maar dat hij hierbij meerdere malen werd bedreigd en beledigd door de zoon van verzoekers. Hij ging naar buiten om escalatie te voorkomen, maar is met het ambulancepersoneel weer naar binnen gegaan. W. is van mening dat hij niet escalierend heeft opgetreden.

Betrokken politieambtenaar B. heeft op 6 oktober 2005 een verklaring afgelegd tegenover de klachtbehandelaar en heeft hierbij onder meer verklaard dat W. niet uitdagend heeft opgetreden, maar juist de-escalierend. Hij heeft op haar verzoek de woning verlaten, maar is later met het ambulancepersoneel weer binnengekomen nadat er een ook voor haar dreigende situatie was ontstaan.

9.1 De klachtencommissie politie Midden en West Brabant adviseert de korpsbeheerder in haar advies van 5 december 2005 om de klacht van verzoekers niet gegrond te verklaren. De commissie is van oordeel dat het optreden van de betrokken politieambtenaren W. en B. noodzakelijk was tengevolge van het gedrag van de zoon van verzoekers en dat W. en B. ter plaatse correct en in de juiste proporties te werk zijn gegaan.

9.2 De korpsbeheerder sluit zich in zijn brief van 20 december 2005 aan bij het advies van de klachtencommissie en verklaart de klacht van verzoekers niet gegrond.

10. Op 13 januari 2006 dienden verzoekers een verzoekschrift in bij de Nationale ombudsman.

11. De korpsbeheerder geeft in zijn standpunt van 20 april 2006 aan dat hij geen nieuwe informatie heeft te verstrekken en bij zijn standpunt van 20 december 2005 blijft.

12. Als reactie op het standpunt van de korpsbeheerder herhaalden verzoekers hun standpunt.

13. Op 28 juli 2006 heeft politieambtenaar W. een telefonische verklaring afgelegd tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman. In zijn verklaring herhaalde W. hetgeen hij in het proces-verbaal van bevindingen van 24 augustus 2005 had verklaard.

Daarnaast verklaarde W. nog het volgende:

“Toen de zoon van verzoekers naar het bureau werd overgebracht, heb ik nog een gesprek gehad met verzoeker. Hij was tevreden over ons handelen en vond dat we de situatie goed hadden opgepakt. Op zijn verzoek hebben we nog gekeken of we drugs konden vinden in het huis en zijn auto. Een dag later was verzoeker echter niet meer tevreden. Ik ben hier verbaasd over.”

14. Op 10 juli 2006 heeft politieambtenaar B. een telefonische verklaring afgelegd tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman. In haar verklaring herhaalde B. hetgeen zij in het proces-verbaal van bevindingen van 24 augustus 2005 had verklaard. In haar verklaring benadrukte B. dat ze vond dat W. de situatie niet heeft laten escaleren en dat ze in deze situatie goed hebben gehandeld.

Daarnaast verklaarde B. nog het volgende:

“Ik heb niet ervaren dat de zoon van verzoekers specifiek agressief werd tegen mij. Hij was sowieso agressief en ik, zijn moeder en vader moesten echt moeite doen om hem onder controle te houden. Ik vind het begrijpelijk dat toen W. zag dat we zelfs met zijn drieën moeite hadden om de zoon van verzoekers rustig te houden, hij naar binnen kwam om mij bij te staan. Ik vond het ook prettig dat hij kwam helpen. Ik heb niet gevraagd of W. weer naar binnen wilde komen.”

Beoordeling

15. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen. Het vereiste van professionaliteit brengt mee dat een politieambtenaar zich dient te onthouden van gedrag dat escalerend kan werken.

16. Uit de feiten blijkt dat verzoekers zoon erg agressief reageerde op de aanwezigheid van politieambtenaar W. De Nationale ombudsman is van oordeel dat het handelen van W. erop gericht is geweest om escalatie te voorkomen. W. heeft aanvankelijk de woning verlaten, toen hij en zijn collega merkten dat verzoekers zoon erg agressief naar W. toe was. W. zag zichzelf echter genoodzaakt in de woning terug te keren toen bleek dat zijn vrouwelijke collega en verzoekers de grootste moeite hadden om verzoekers zoon in bedwang te houden en zij gevaar liepen. W.'s collega heeft verklaard dat zij het prettig vond dat W. kwam helpen omdat ze moeite had om verzoekers zoon rustig te krijgen. Door terug te keren in de woning heeft W. de situatie niet (verder) doen escaleren. W. heeft niet gehandeld in strijd met het vereiste van professionaliteit.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

In aanvulling op de beoordeling van de klacht merkt de Nationale ombudsman het volgende op. Verzoekers zoon heeft verklaard dat hij voorafgaand aan het incident “heel veel gedronken had” en dat hij zich niet meer kon herinneren wat er precies gebeurd is en hoe hij thuis gekomen is. Vervolgens heeft verzoekers zoon zich zeer agressief gedragen. Dit agressieve gedrag van verzoekers zoon is voor een groot deel de reden geweest dat de situatie zo is geëscaleerd. De politieambtenaren kwamen aanvankelijk om hulp te verlenen en zagen zich geconfronteerd met een agressieve jongeman, die maar met moeite in bedwang kon worden gehouden. De politieambtenaren hebben moeten reageren op het gedrag van verzoekers zoon. De Nationale ombudsman vindt dan ook dat het gedrag van verzoekers zoon een doorslaggevende rol heeft gespeeld in de escalatie van de situatie doet niet af het feit dat verzoekers zoon kennelijk heel heftig reageerde op de persoon van één van de politieambtenaren. Deze heeft zich om die reden afzijdig gehouden, doch is opgetreden toen de agressie van verzoekers zoon dat noodzakelijk maakte.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Midden en West Brabant te Tilburg, is niet gegrond.

Onderzoek

Op 13 januari 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer en mevrouw G. te Made, met een klacht over een gedraging van een politieambtenaar van het regionale politiekorps Midden en West Brabant te Tilburg.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de korpsbeheerder van het regionale politiekorps Midden en West Brabant, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder van het regionale politiekorps Midden en West Brabant verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd aan de betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te ‘s Hertogenbosch over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was.

De hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen de beheerder van het regionale politiekorps Midden en West Brabant en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De korpsbeheerder berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen. Verzoekers gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

Proces-verbaal journaal, opgesteld door politieambtenaar D. op 21 augustus 2005.

Proces-verbaal van aanhouding verdachte G., opgesteld door betrokken politieambtenaren B. en W. op 24 augustus 2005.

Meldingsformulier geweldaanwending van 21 augustus 2005.

Proces-verbaal van verhoor verdachte G., opgesteld door politieambtenaar D. en S. op 21 augustus 2001.

Proces-verbaal van aangifte tegen verdachte G., opgesteld door politieambtenaar D. op 24 augustus 2005.

Mutatie, opgesteld door betrokken politieambtenaren B. en W. op 21 augustus 2005.

Proces-verbaal van bevindingen, opgesteld door betrokken politieambtenaren op 24 augustus 2005.

Klachtonderzoek van 11 oktober 2005, opgesteld door klachtonderzoeker A.J. L.

Advies van de klachtencommissie politie Midden en West Brabant van 5 december 2005.

Oordeel van de korpsbeheerder van het regionale politiekorps Midden en West Brabant van 20 december 2005.

Verzoekschrift van verzoekers aan de Nationale ombudsman van 13 januari 2006.

Openingsbrieven van de Nationale ombudsman van 28 maart 2006.

Standpunt van de korpsbeheerder van 20 april 2006.

Reactie van verzoekers van 2 juni 2006.

Nadere reactie van de korpsbeheerder van 15 juni 2006.

Verklaringen die de betrokken politieambtenaren op respectievelijk 10 juli 2006 en 28 juli 2006 hebben afgelegd tegenover een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond